

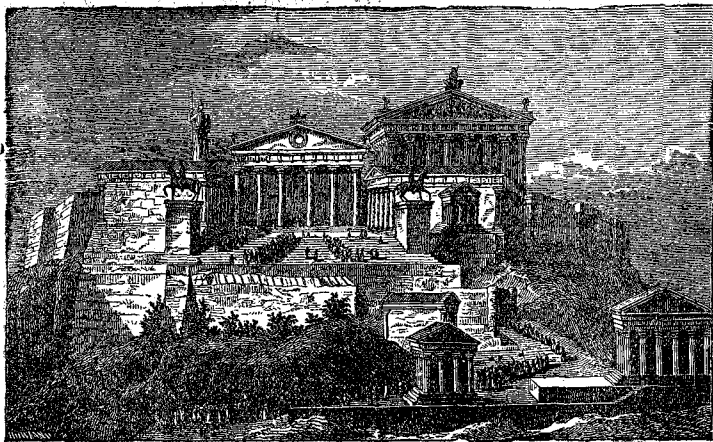
ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΚΤΟΣ

1881

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ

(Ἐν ἔδῳ Βουλῆς ἀριθ. 29)

1881

ΕΙΔΟΓΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλούνται οι κκ. Συνδρομηταί της ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ ν' αποστείλωσι εγκαίρως τήν συνδρομήν των, όπως μη επέλθῃ διακοπή τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου μόνον ἑλληνικοῦ, καὶ γαλλικοῦ.

Ἄμα τῇ παραλαβῇ τῆς συνδρομῆς ἀποστέλλεται δωρεάν τοῖς συνδρομηταῖς τῆς «Ἀθηναΐδος» χρωματισμένη εἰκὼν.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΘΗΝΑΪΣ Ἐφημερίς μετὰ εἰκονογραφιῶν, ἔτος Ζ'. Ἐκδιδόμενη Δίς τοῦ μηνός Ἐτησία συνδρομὴ, διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν Φρ. 3, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. 3:50
» Τόμος Α', Β', Γ', Δ', Ε' ἔξ Ἑ', ἕκαστος ἐν Ἑλλάδι » 3, » » » 3:50

Οἱ ἕξ πρώτοι τόμοι ἐμπεριέχουσι εἰκόνας καὶ περιλήψεις βιογραφιῶν διακεκριμένων ἀνδρῶν, ἤτοι στρατιωτικῶν, διπλωματῶν, αὐτοκρατόρων καὶ ἐπισήμων προσώπων διαφόρων ἔθνων.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Ἄνταποκριτὴς ἐν ΠΑΤΡΑΙΣ
» ΧΑΛΚΙΔΙ
» ΠΥΡΓΩ
» ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
» ΣΜΥΡΝΗ
» ΜΙΤΥΛΙΝΗ
» ΧΙΩ

Γ. Α. Κατσιρόπουλος
Νικόλαος Καραπιπέρης
Δημ. Χαριτόπουλος
Κ. Α. Γεράρδος (ὁδὸς Μαχκεμέ ἀριθ. 12 Γαλατᾶ)
Σπ. Γαβρίλης (Γραφεῖον «Νέας Σμύρνης»)
Ἐνν. Γκορτζιώτης
Ι. Σ. Παντελίδης.

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ εὐρίσκονται καὶ τὰ ἑξῆς: ΕΡΜΗΝΕΙΑ Κριτικὴ καὶ Πρακτικὴ τῶν Εὐαγγελίων εἰς τόμους δύο (κείμενον πρωτότυπον) ἕκαστος τόμος Δρ. 5.

Κεντρικὴ Ἀποθήκη ΜΗΧΑΝΩΝ ΡΑΠΤΙΚΗΣ Δ. Κωνσταντίνου καὶ Σα, ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἐρμού ἀριθ. 261, προσερχόμεναι ἐκ τῶν μεγαλητέρων ἐργοστασιῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης καὶ δίδονται μὲ ἐ γ γ ὄ σ ι ν. Πάντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ραπτικῶν Μηχανῶν, βελόνοι, κερκίδες (σαίται), ἔλαιον πρώτης ποιότητος, κλωσταὶ κτλ. εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἡ διδασκαλία τῆς χρήσεως τῶν Μηχανῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Δωρεάν. — ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ τοῦ τελιοτέρου συστήματος πᾶ μόνον ἀντέχοντα εἰς τὸ ἰσχυρότερον πῦρ ἀδιάρρηκτα εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

ΣΗΜ. Τὸ Γραφεῖον τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ εὐρίσκεται ἐν τῇ ὁδῷ Ἐρμού, ἀριθ. 261.

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀσπιδῶν... 15:
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Παρακαλούνται οἱ κκ. Συνδρομηταί τῆς «Ἀθηναΐδος» καὶ τῶν «Ἐνῶν Περιοδικῶν» ν' ἀποστείλωσιν εγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μη επέλθῃ διακοπή τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Διὰ τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ ἡ «Ἀθηναΐς» εἰσέρχεται εἰς τὸ 7. ἔτος τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς. Ὡς καὶ τὸ πρὶν οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἔτος εἰς ὃ ἐμβαίνομεν ἡ σύνταξις δὲν θέλει παραλείψει πᾶν ὅ,τι δύνανται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν κατάρτισιν περιοδικῶν ἀξίου τῆς ἀναγνώσεως τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς. Εἰ καὶ δυσχέρεια οὐκ ὀλίγη ἀπαντῶνται πρὸς κατάρτισιν φύλλου οἷον ἡ σύνταξις ἐπιθυμεῖ, αὕτη δὲν παύει βαθμηδὸν καταβάλλουσα τὰ ἀναφεύμενα προσκόμματα. Τὸ οικονομικὸν ζήτημα εἶναι τὸ ζημιοῦν ἕκαστοτε ἐν Ἑλλάδι τὰ φύλλα. Ἐὰν ἡ «Ἀθηναΐς», ὡς ἐλπίζει, αὐξήσῃ τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν καθ' ἣν μέχρι τοῦδε, θέλει δυνηθῆ πολλὰ νὰ ἐπενέγκῃ βελτιώσεις πρὸ πάντων εἰς τὰς εἰκονογραφίας. Εὐλπιστοῦντες ὅτι θέλομεν τύχει ὡς μέχρι τοῦδε εὐμενοῦς ὑποδοχῆς τοῦ κοινῶ, εὐχαριστοῦμεν τοὺς συντρέχοντας ἡμᾶς εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνεδεξάμεθα θαρρόντες εἰς τὴν εὐμένειαν καὶ τὴν ἀγαθὴν προαίρεσιν τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Αἱ οικονομικαὶ συνέπειαι τοῦ πολέμου ἐπὶ τῆς Γαλλίας εἰσὶν ἔτι χείρονες ἢ ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας, διότι αὕτη ἐζημιώθη καὶ κατὰ τὴν τιμὴν καὶ κατὰ τὸ βάλαντιον αὐτῆς. Τὸ χρέος τῆς Γαλλίας, τὸ ὁποῖον ἐν ἔτει 1715 ἀνήρχετο εἰς 124,000,000 λίρας στερλ. αὐθυπέτως ἠλαττώθη τὸ 1716 εἰς 80,000,000 λίρ. στερλ. Ἡ ἐπανάστασις ἐπλάσε 823,000,000 λίρας στερλ. χαρτονόμισμα καὶ 96,000,000 λίρ. γραμμάτια ἀλλὰ τὸ 1793 ὀφείλοντο μόνον 32,000,000 λιρῶν.

Ἡ πρώτη αὐτοκρατορία ἠξίωσε τὸ ποσὸν τοῦ χρέους εἰς 70,600,000 λίρ. στ. Τοῦτο ἐδιπλασιάσθη κατὰ τὴν παλινόρθωσιν καὶ τὸ 1830 ἀνῆλθεν εἰς 141,000,000 λ. στερλ. Ἡ βασιλεία τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου δὲν ἐσημειώθη διὰ μεγάλου τινὸς πολέμου, ὅμως κατὰ τὴν λῆξιν αὐτῆς, τὸ 1848, τὸ χρέος ἦτο 182,000,000 λ. στερλ. Κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς νέας Δημοκρατίας 63,000,000 λιρῶν προσετέθησαν ἀναβιάσθηκα τὸ χρέος εἰς 245,000,000 λίρ. στερλ. Ἡ δὲ δευτέρα αὐτοκρατορία, ἣτις ἔληξε τὸ 1870, ἠξίωσε τὸ ποσὸν εἰς 550,000,000 λ. στερλ. Συλλήβδην τὰ χρέη τῶν κυριωτέρων χωρῶν τοῦ κόσμου ἠξίωσαν κατὰ τὸν ἑξῆς παράδοξον τρόπον:—

1715 Γαλλία, Ὁλλανδία, Ἀγγλία, Ἰσπανία καὶ Ἰταλικὴ Δημοκρατία, λίρ. στερλ. 300,000,000.

1793 Μεγάλῃ Βρετανία, Ὁλλανδία, Αὐστρία, Γαλλία, Ῥωσσία, Γερμανικὰ Κράτη, Ἰσπανία, Πορτογαλλία, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, Βρετανικὴ Ἰνδία λ. στ. 506,000,000.

1820 Μεγάλῃ Βρετανία, Ὁλλανδία, Γαλλία, Αὐστρία, Γερμανικὰ Κράτη, Ἰσπανία, Ῥωσσία, Νεάπολις, Πορτογαλλία, Δανιμαρκία, Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, Πολιτεῖαι τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, Βρετανικὴ Ἰνδία λ. στ. 1,530,000,000.

1848. Μεγάλη Βρετανία, Γαλλία, Αυστρία, Ισπανία, Ρωσία, Ολλανδία, Γερμανικά Κράτη, Ιταλικά Κράτη, Βέλγιον, Πορτογαλλία, Ελλάδα, Σουηδία και Νορβηγία, Ηνωμένοι Πολιτεῖαι, Βρετανικαὶ Ἀποικίαι, Βρετανικὴ Ἰνδία λ. στ. 1,731,000,000.

1870. Μεγ. Βρετανία, Γαλλία, Αυστρία, Ρωσία, Ἰταλία, Ἰσπανία, Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία, Τουρκία, Ολλανδία, Πορτογαλλία, Βέλγιον, Ηνωμένοι Πολιτεῖαι, Μεσημβρινὴ Ἀμερική, Βρετανικαὶ Ἀποικίαι, Βρετανικὴ Ἰνδία, Ἰαπωνία, Αἴγυπτος, Μαρόκον κ.τ.λ. 3,911,000,000.

1878. Μεγ. Βρετανία, Γαλλία, Αυστρία, Ρωσία, Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία, Ἰσπανία, Τουρκία, Δανιμαρκία, Ελλάδα, Ολλανδία, Ἰταλία, Πορτογαλλία, Κράτη τῆς Μέσ. Ἀφρικῆς, Βρετανικαὶ Ἀποικίαι, Ἰαπωνία, Αἴγυπτος, Βρετανικὴ Ἰνδία λ. στ. 4,700,000,000.

Δὲν πρέπει νὰ φαντασθῆ τις, ὅτι τὰ ἔθνη ταῦτα ἔλαβον πραγματικῶς ἅπαν τὸ κεφάλαιον τοῦ χρέους αὐτῶν. Ἀτυχῶς ὁ πόλεμος θέτει τὸ ἔθνος εἰς τὴν θέσιν ἀσώτου εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ. Ἐρωτήσατε τὴν Βολιβίαν, τὴν Κόστα Ρίκα, τὸν Ἰσημερινόν, τὸ Μεξικόν, τὸν Ἄγιον Δομίγγον, τὴν Παραγουάην καὶ τὴν Τουρκίαν, τί πραγματικῶς ἔλαβον ἀντὶ τῶν δανεισθέντων, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἄπαντήσασιν ὀλίγον ἢ οὐδὲν. Ποία δὲ ἡ συνέπεια τούτου; Πολλὰκις χρεωκοπία καθαρὰ. Πολλὰ κράτη δύνανται νὰ ἐπαρκῶσιν εἰς τὸ βᾶρος τὸ ὑπὸ τοσούτων δανείων ἐπιβαλλόμενον, ἀλλὰ πολλὰ καταβάλλονται ὑπὸ ἐξαντλήσεως. Ἡ Οὐγγαρία ἀφιεροῖ 66 τοὶς ἑκατὸν ἐκ τῶν ἐσόδων αὐτῆς εἰς πληρωμὴν τόκων τοῦ χρέους τῆς, ἡ Γαλλία σχεδὸν 50, ἡ Ἰταλία 43 καὶ ἡ Μεγάλη Βρετανία, 37.

Δὲν εἶναι ὅθεν ἀπορίας ἄξιον ὅτι συμβαίνουν σταθερῶς διακυμάνσεις εἰς τὴν τιμὴν τῶν δημοσίων χρεωγράφων καθεκαστῆν. Ἄμα ὡς ἡ ἐλαχίστη φήμη πολιτικῆς διαταραχῆς ἢ αἰτία τις δυναμένη νὰ ἐπιπράσῃ καίτοι προσκαιρῶς τὴν δύναμιν αὐτῶν νὰ πληρῶσιν τὸν τόκον τοῦ χρέους αὐτῶν τὰ χρεώγραφα ἐκπίπτουσιν. Τὰ κακὰ δημοσίου χρέους εἰσὶ ποικίλα. Δίδει εἰς τὸν λαόν τὸ χειρίστον παράδειγμα οικονομικῆς ἀσωτίας. Ἐὰν τὸ κράτος δύναται νὰ δαπανῆσθαι πλείοτερα τῶν ὧν εἰσπράττει καὶ συνάπτει καταστρεπτικὰ δάνεια, οὕτω δύναται νὰ πράξῃ καὶ ὁ ἰδιώτης. Ἐνθαρρύνει τὴν σπατάλην, διότι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκην οικονομίας ἐνθα δὲν ὑπάρχει ὑποχρέωσις πρὸς πληρωμὴν.

ΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΗΑΙΚΙΑΙ

[ἐκ τοῦ γαλλικοῦ].

I

Ἡ παιδικὴ ἡλικία.

Εἰσέλθωμεν διὰ τοῦ νοδὸς ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐν ἣ γεννᾶται ἡ χαρὰ τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐν ἣ τὰ

ὄνειρα λαμβάνουσι τὴν ἀρχὴν αὐτῶν καὶ ἐν ἣ ἀποθνήσκουσιν.

Ὅταν τὸ παιδίον εὐρίσκειται εἰς ἐκείνην τὴν κατάστασιν καὶ εἶναι ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ρεύμα τῶν χρόνων, οἵτινες παραλαμβάνουσι αὐτό, καθὼς τὸν ναύτην, ἐκ τοῦ ἠπύχου αὐτοῦ λιμένας καὶ τὸν ῥίπτουσιν εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς ζωῆς, ἀγνοεῖ εἰσέτι πόσαι ὀδύνη, πόσα τρυφερὰ φίλτρα χωρίζονται κατ' ὀλίγον ἐκ τῆς ὑπάρξεώς του, ἵνα ἐνταφιασθῶσιν εἰς τὸ ἀδυσώπητον παρελθόν, ὅπου οὐδεὶς ἄνθρωπος δύναται νὰ εἰσδύτῃ εἰμὴ διὰ τῶν ὁνείρων· δὲν γνωρίζει ὅτι ἐνῶ ἀναπαύεται σήμερον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς του μετὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς αὐτὴν προσηλωμένους, καὶ ζητεῖ παρ' αὐτῆς μίαν ὥραν διασκέδασις ἢ διηγεῖται τι τὸ ὅποιον μεγάλως τὸ ἐλύπησε δὲν γνωρίζει, λέγομεν, ὅτι μίαν ἡμέραν δὲν θέλει πλέον εὑρεῖ τοιοῦτον παρήγορον εἰς τὰ δεινὰ του, τοιαύτην συμπάθειαν διὰ τὰς ἐπιθυμίας του.

Δὲν σκέπτεται, ὅτι ἡ μικρὰ του ἀδελφὴ Νέλλη, ἣ τις εἰς πᾶσαν στιγμὴν συμμερίζεται τὰς θλίψεις του, θέλει μίαν ἡμέραν, ἕνεκα τῶν περιστάσεων τοῦ βίου, ἀποχωρισθῆ ἀπ' αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὴν εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἀγαπητὴν στέγην. Τὸ πῦρ τῆς ἐστίας φωτίζει τὴν πατρικὴν οἰκίαν, καθὼς τὸ ἱερὸν φῶς, οὐτινος αἱ ἀκτίνες ἐπιπτον ἐπὶ τοῦ προσώπου τῶν ἱερῶν, καθὼς ἡ πυρὰ τῶν ἑβραϊκῶν ὀλοκαυτωμάτων, ἣς ὁ καύσαν ἀνέβαινε μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ πατὴρ των κάθηται ἐπὶ τοῦ πλατέως ἀνακλίντρον πλησίον τῆς ἐστίας, ἔχων τὴν ὑπόλευκον αὐτοῦ κεφαλὴν ἐστηριγμένην ἐπὶ τοῦ ἐρείσματος. Ἡ μικρὰ Νέλλη κάθηται ἐπὶ τῶν γονάτων του, ζητοῦσα διὰ τοῦ βλέμματός της τὴν ἀπάντησιν τῶν ἀθῶν αὐτῆς ἐρωτήσεων. Ἀντικρὺ κάθηται ἡ μήτηρ μετ' ἰσχυρὸν πρόσωπον, μετὰ χαροποιᾶν φυσιογνωμίαν, ἐφ' ἣς εἶναι ἐγκραταγμένη ἢ καρτερία· ἡ μητρικὴ αὐτῆς χεὶρ στηρίζεται ἐπὶ τοῦ ὄμου τοῦ τέκνου τῆς, πρὸς τὸ ὅποιον δίδει μετ' εὐμενίας φρονίμους συμβουλὰς διὰ τὸ μέλλον.

Ἐν τῇ μέσῃ τῆς αἰθούσης ὑπάρχει ἡ μεγάλη τράπεζα, ἐφ' ἣς ὑπάρχουσι βιβλία τινὰ καὶ διάφορα σχέδια ἰχνογραφίας καὶ χειροτεχνημάτων.

Ἐπὶ τινος ἰδιαιτέρας θέσεως ὑπάρχει τὸ ἱερὸν βιβλίον, ἡ ἅγια Γραφή. Πολλὰκις τὰ παιδιὰ εἶχον ἐπιθυμήσει νὰ τὸ ἀνοίξωσι, ἵνα θαυμάσωσι τὰς ἐν αὐτῷ ἀρχαίας εἰκόνας καὶ ἵνα ἴδωσι τὰ μεταξὺ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας Διαθήκης φύλλα χαρτίου, ἐφ' ὧν ἦσαν γεγραμμένα τὰ συμβάντα τῆς ἡμέρας.

Ἐπὶ τινὰ τῶν φύλλων ἐκεινῶν ἦτο σεσημειωμένη ἡ ἐποχὴ τῆς γεννήσεως τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς· ἀλλοῦ οἱ γάμοι, ἀλλοῦ οἱ θάνατοι. Εἰς μόνος θάνατος εἶναι μέχρι τοῦδε σεσημειωμένος, ὁ θάνατος τοῦ δυστυχοῦς Καρόλου. — 12 Ἰουλίου 18. . . Κάρολος Ἐρρίκος τετραετής. — Τὰ παιδιὰ γνωρίζουσι καλῶς τὸ φύλλον ἐκεῖνο· πολλάκις τὰ βλέμματα αὐτῶν ἐσταμάτησαν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἴσως διήλθε τὸν νοῦν αὐτῶν ἀμυδρά τις ἰδέα ὅτι καὶ αὐτῶν τὰ ὀνόματα θείλουσι μίαν ἡμέραν καταγραφῆ ἐπὶ τῆς αὐτῆς σελίδος.

Ἡ ἀγαθὴ μήτηρ, μ' ὅλα ταῦτα, δὲν φοβεῖται τὸ τέλος αὐτοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Εἰς τὸ σκότος τῆς ἐσπέρας, εἰς τὴν σιγὴν τοῦ δωματίου τῆς, πολλάκις κύπτουσα εἰς τὸ οὖς τοῦ φιλάτου αὐτῆς υἱοῦ Γεωργίου, εἶπεν αὐτῷ βεβαίως, ὅτι δὲν θὰ ἦναι πάντοτε μετ' αὐτοῦ, ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς καθ' ὃν θέλει οὗτος ζήσει ὀδηγούμενος ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ κρίσεως, ὅτι θέλει βαδίσει τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἐστερημένος τῶν συμβουλῶν καὶ τοῦ στηρίγματος ἐκεινῶν, οἵτινες παρευθίσαν μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν. Εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ Γεώργιος αἰσθάνεται συνάμα ὑπερηφάνειαν καὶ ἀνησυχίαν· τὰ βρεθὰ αὐτοῦ βλέμματα προσηλοῦντο ἐπὶ τῆς φλογὸς τῆς ἐστίας, θωπευτικῆς τις χεὶρ εἰσδύει κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὰ ξανθὰ αὐτοῦ μαλλία.

Τὸ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν πάλιν τῆς ζωῆς! γενναῖα ἀπόπειρα! ἀλλὰ τὸ νὰ εἰσέλθῃ μόνος! ἰδοὺ τὸ δύσκολον. Τότε ἀρχίζει νὰ φαίνεται κατὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἡ πρώτη τῆς νεότητος ἀνησυχία· εἰς τὸν κυανοῦν τῆς ἀνοιξέως οὐρανό, τὸ πρῶτον θυελλῶδες τοῦ θέρους νέφος.

Ἀνάπτουσι τὰ φῶτα, ἅτινα διαχέουσι λευκὸν φῶς εἰς ὅλην τὴν αἴθουσαν, ἡ δὲ μικρὰ Μαρία εἰσέρχεται μετὰ τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Ἰωάννας τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Φραγκίσκου καὶ τῆς μητρὸς τῆς· ἡ Ἰωάννα μετὰ τὴν εὐχὴν αὐτῆς φωνῆν καὶ τοὺς μεγάλους καὶ μέλανας ὀφθαλμοὺς τῆς, φαίνεται εἰς τὰ ὄμματα τοῦ Γεωργίου ὡς μεγάλη κυρία· ἀλλὰ τὴν Μαρίαν, τὴν χαρίεσσαν Μαρίαν, θεωρεῖ αὐτὸς ὡς ἀδελφὴν, καὶ πρᾶγμα παράδοξον! τὸ βλέμμα του ἔχει ἐστραμμένον πλείοτερον χρόνον πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς ἢ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Νέλλης.

Ὁ Φραγκίσκος προτείνει εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ νὰ παίξωσι τὴν δάμαν. Δὲν παρατηρεῖ, ὅτι ὁ Γεώργιος ἐρυθροῖά ὁσάκις συναντήσῃ τὸ βλέμμα τῆς νέας κόρης, εἶτα ὅτι προσηλοῦνται ἐπὶ τοῦ παιγνιδίου, ὡσεὶ ἄλλο τι δὲν τὸν ἀπησχόλει κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν. Ὁ Γεώργιος δὲν ἐνοεῖ, ὅτι ἐνίοτε κάμνει ἀνεπαισθῆτως ἀκκίσματα τινὰ, ὅτι ἐνίοτε στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὴν ὠραίαν αὐτοῦ παρακαθημένην καὶ λέγει πρὸς τὸν Φραγκίσκον μετὰ τρόπον χαμψόν. «Ἰδὲ πόσον ὁ γάτος εἶναι ἡσυχος», εἰς τὸν ὅποιον ὁ Φραγκίσκος ἀποκρίνεται, ὅτι νομίζει, ὅτι ὁ γάτος εἰσὶν ἡσυχὸι ὅταν κοιμῶνται.

Ἡ παρουσία τῆς Μαρίας κάμνει τὸν Γεώργιον νὰ λησμονῆσθαι τὴν γλυκεῖαν αὐτοῦ ἀδελφὴν Νέλλην· ἀγνοεῖ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ὅποιαν ἀγαθότητα καρδίας, ὅποια φίλτρα παραμελεῖ. Βραδύτερον θέλει ἐννοήσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλος ἔρως, δυνάμενος ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἔρωτα τῆς ἀδελφῆς.

Ἐνῶ παίζει ἀκούει ἐνίοτε ὁ Γεώργιος σύννους τὴν συνομιλίαν τῆς μητρὸς του μετὰ τῆς μητρὸς τῆς Μαρίας. Ὁ τόνος τῆς συνομιλίας ταύτης ἀντηχεῖ ἀδιακόπως εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ ὡς οικογενειακὴ τις συμφωνία, ὡς μουσικὴ τῆς ὁποίας ἡ μελωδία θέλει ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀντηχηθεῖ εἰς τὴν καρδίαν του, καὶ τὴν ὅποιαν

κατὰ τὰς μεγάλας φροντίδας τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας, δὲν θέλει ἀναπολήσει ἐν τῇ νῆ αὐτοῦ ἄνευ θλίψεων καὶ στεναγμῶν.

Ἐν τούτοις τὸ παιγνίδιον εἶχε τελειώσει· ἤρχισαν ἄλλα παιγνίδια εἰς ἃ ἔλαβον μέρος ἡ Νέλλη καὶ ἡ Μαρία.

Ἡ ἐσπέρα διήλθεν οὕτω. Τὸ φῶς τῶν λυχνιῶν ὠχρῶν· οἱ ἀγαπῆτοὶ ἐπισκεπτόμενοι ἀναχωροῦσιν, ἐπευχόμενοι ἀλλήλους τὴν καλήν νύκτα.

Ὁ Γεώργιος ἀποδίδει τὸν συνῆθη αὐτῷ χαιρετισμὸν εἰς τὴν Μαρίαν μετὰ φαινομένης ἀδιαφορίας, ἵνα κρύψῃ τὸν τρόμον του. Δὲν ὑπάρχει θλίψις εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην συγκίνησιν τῆς ἡμέρας ὑπὸ τὴν πατρικὴν στέγην.

Καὶ τώρα, τέκνον μου, ἄσπασον τὴν μητέρα σου, ἄσπασον αὐτὴν καὶ δεύτερον, καὶ τὴν ἀδελφὴν σου Νέλλην, καὶ τὸν πατέρα σου. Ἀγάπα αὐτοὺς ἀπὸ καρδίας, βράδυνον τοὺς ἀποχαιρετισμούς σου τῆς ἐσπέρας. Ἀγάπα μετ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῆς ψυχῆς σου τὸν πατέρα σου, τὴν μητέρα σου, τὴν ἀδελφὴν σου. Μίαν ἡμέραν θέλεις ἀναγκασθῆ νὰ δώσης τοῖς ἐν τῇ ζωῇ τοῦ κόσμου τούτου τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμόν. (ἀκολουθεῖ). Ν. Π. Θ.

ΑΙ ΠΟΝΗΡΙΑΙ ΤΗΣ ΑΛΩΠΕΚΟΣ

Πολλὰ περίεργα ἀνέκδοτα ἀναφέρονται περὶ τῆς πονηρίας τῆς ἀλώπεκος, τινὰ τῶν ὁποίων, εἰσὶν ἀναμφιδόλως ἐφευρημένα, ἀλλ' ἄλλα εἰσὶν ἀληθῆ. Οἱ φυσιολόγοι βεβαιοῦσιν ὅτι πολλάκις ἐπιστοποιήθη, ὅτι ἡ ἀλώπηξ προσεποιήθη τὴν νεκρὰν, ὡπως διαφύγῃ τὴν ἄλωσιν. Αὐτόπτης μάρτυς εἰς ἐπικύρωσιν τούτου διηγήθη τὸ ἑξῆς.

Ἄλιεις τινες ἐπὶ τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς Ἰρλανδίας ἐσυνειθίζον νὰ μεταβαίνουσιν εἰς νησιδριὸν τι ὀλίγας ἑκατοντάδας ὀργυιῶν ἀπέχον τῆς νήσου εἰς ζήτησιν δόλου. Ἡ νῆσος κατακεῖτο ὑπὸ πολλῶν κοινικῶν καὶ ἠδύνατό τις νὰ μεταβῆ εἰς αὐτὴν ἄνευ λέμβου διὰ τῶν ῥιχῶν ὑδάτων ὁσάκις τὰ ὕδατα ἀπεσύροντο. Πρῶταν τινὰ ὑπῆγον διὰ τῆς λέμβου τῶν λιαν πρῶτ', ἐνῶ τὰ ὕδατα δὲν εἶχον ἀποσυρθῆ, καὶ ἀποβίβασθέντες εἶδον νεκρὰν ἀλώπεκα κειμένην ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Τὸ δέρμα τοῦ ζώου ἦτο ὅλον βεβρεγμένον καὶ ἐφαίνετο ὡσανεὶ ἡ ἀλώπηξ εἶχε πινηγῆ. Εἰς τῶν ἀνθρώπων παρατηρήσας ὅτι τὸ δέρμα τῆς ἠξίζε τὸν κόπον, τὴν ἔλαβε καὶ τὴν ἐρρίψεν ἐντὸς τῆς λέμβου.

Λαβόντες τὸν δόλον ἐπανήλθον εἰς τὴν ξηρὰν, τότε δὲ ὁ ἄνθρωπος, ὅστις εἶχε λάβει μετ' αὐτοῦ τὴν ἀλώπεκα, τὴν ἐπίασεν ἐκ τῆς οὐρᾶς καὶ τὴν ἐτίναξεν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Ἄμα ὡς τὸ ζῶον ἐπεσεν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς ἀνηγέρθη μετὰ μεγάλης δεξιότητος, καὶ ἔγεινεν ἀφαντον ἐν μέσῃ τῶν βράχων, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι ἴσταντο ἐκπληκτοὶ θεώμενοι ἀλλήλους. Οἱ ἄνθρωποι ἐσυμπέρανον, ὅτι ἡ ἀλώπηξ εἶχε περάσει εἰς τὸ

νησίδριον διακοδοσῆς τῆς νυκτός, ὅταν τὰ ὕδατα ἦσαν φεγά, εἰς ζήτησιν κονίκλων, εὐρίσκουσα δὲ τὴν πρῶταν, ὅτι εἶχεν ἀποκοπή ἀπὸ τῆς νήσου διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ὑδάτων, προσεποιήθη τὴν νεκρὰν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ νὰ τύχη διαβάσεως εἰς τὴν ἀκτὴν, ὅπου καὶ πληρέστερα ἐπέτυχεν.

Πῶ! πῶ! δὲς τε τί μεγάλη
Τὸν εὐρήκε συμφορὰ!
Δόθε πέσαν τὰ γλυκὰ του
Ἄλλου πάλι χίλια δυό,
Πῶ! πῶ! πῶ! πῶ! ἀνεμοζάλη
Μὲς τὴ τόση του χαρὰ,
Τώρα πιά ἡ τρέλλε, κάτου
Ἦσυχία σ' τὸ χωριό.

Ἡ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

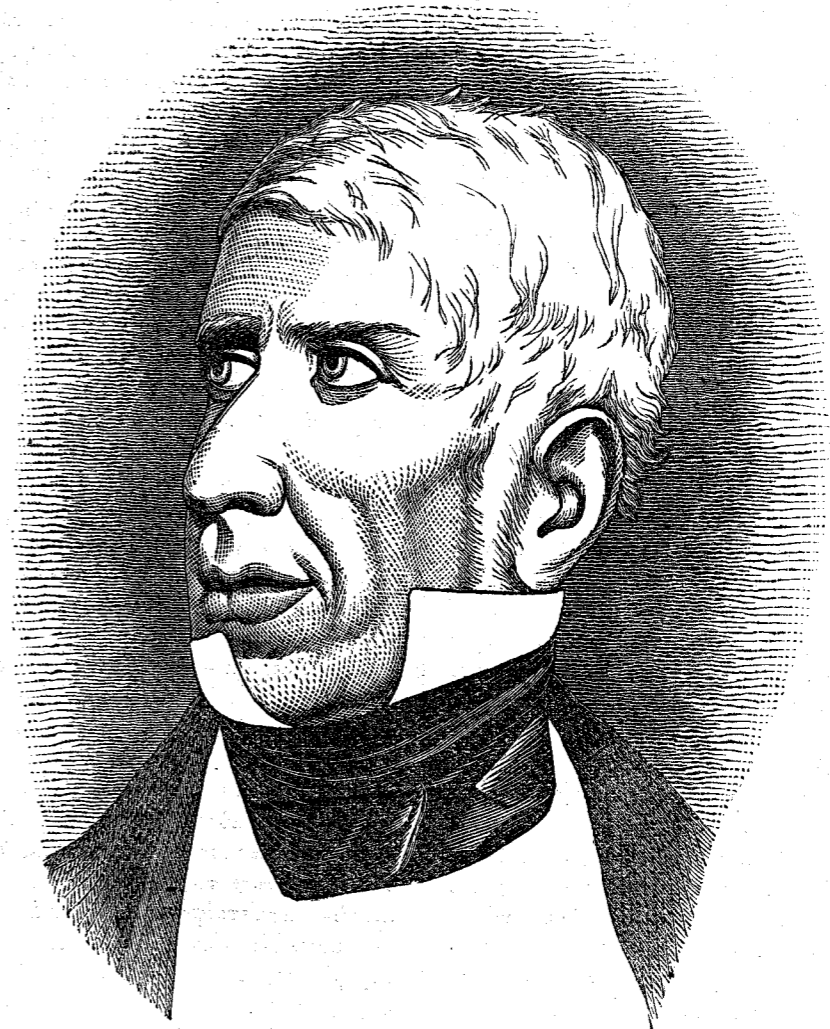
Ὁ Γιαννάκης τὸ παιδάκι
Παντοῦ ἔτρεχε τρελλά,
Μὰ ἐχθὲς σ' τὸ νέο χρόνο
Σ' τὴ χρυσῇ πρωτοχρονίᾳ,
Ποῦ κρατοῦσε καλαθάκι
Μὲ χαρίσματα πολλὰ
Ἐγλυστράει καὶ μὲ πόνο
Σὲ κακὴ πέφτει μεριά.

Αἱ! οἱ μάθημα καθ' ἓνα
Ἄπ' αὐτὸ πάρτε παιδιά,
Ὅποιοι θάλει τέτοια ἔμερα
Νὰ μὴ κλαίη, νὰ γελᾷ
Σὲν τὸν Γιάννη λυπημένα
Νὰ μὴν ἔχη τὴν καρδιά.
Καὶ νὰ λένε πέρα—πέρα
Νά! χα ἦτανε τρελλά. Ν. ΠΥΡΡΑΕΣΣΗΣ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΜΠΕΛΙΟΣ

Ὁ Ἰωάννης Ζαμπέλιος, ὁ τραγωδοποιὸς τοῦ Παλαιολόγου καὶ τοῦ Ἀνδρούτσου, ἐγεννήθη ἐν Λευκάδι τῷ 1787, ἐκ γονέων συγκαταλεγμένων μεταξὺ τῶν πρῶτων τῆς Λευκάδος οἰκων, ἐπὶ παιδείᾳ καὶ πλούτῳ. Τῷ 1804 ἐνδακρυσ ἀπεχαιρέτα ὁ Ἰωάννης τὴν πατρικὴν στέγην πλέον ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ὠρχίας Βενετίας, ὅπου ἐζήτει εὐρύτεραν πνευματικὴν τροφήν

δαφος, δεχθεὶς μόνον τὴν ἐγγραφὴν αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς ἐν Πίσῃ Ἀκαδημίας.
Ἄλλ' ἡ Ἰταλία ὑπῆρξε διὰ τὸν Ζαμπέλιον ἡ γῆ τῆς ποιήσεως, ὁ βωμὸς τῶν ὀνείρων, τὸ πῦρ ἐστιαδος ὅπου εἰσόδυσαν εἰς τὰ σπλάγχνα τοῦ νεκρίου κατέκαυσε τὰ ἐνουπάρχοντα ἐκεῖ σπέρματα τῆς ζωογόνου εὐφυΐας. Ἐκεῖ ὁ Ζαμπέλιος συνεδέθη φιλικῶς μετὰ τοῦ ποιητοῦ τῶν Μνημάτων Φωσκόλου, μετὰ τοῦ ποιητοῦ Μόντη ἔμετὰ τῶν ἄλλων σοφῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ἐν τῷ ἐκεῖ πανεπιστημίῳ τῆς Βονωνίας. Δυστυχῶς ὡς ἐν τῇ αὐτογραφίᾳ του λέγει ἡ ἐπιστήμη τῆς νομικῆς, ἣν ἐξελεξάτο δὲν ὑπῆρξε τὸ ὄνειρον τοῦ πολιοῦ, διότι τὰ βλέμματά του εἶχεν ἐστραμμένα πρὸς τὴν φιλοσοφίαν εἰς ἣν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ διπλώματος τῆς νομικῆς εὐρισκόμενος ἐν Πίσῃ ὁ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας Φραγκίσκος Σακκέτης τῷ προσέφερε τὴν ἔδραν τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ Λυκείῳ τῆς Λούκας, ἣν ἀπεποιήθη ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πατρικὸν ἔ-

Μόνον εἰς μοχλὸς ἔλειπε τέλος, μία ἰσχυρὰ δόνησις ἵνα ὁ Ζαμπέλιος ἀνέλθῃ εἰς τὸν κόσμον τῆς ἰδανικότητος καὶ τῆς ποιήσεως. Καὶ ὁ μοχλὸς ὑπῆρξε δι' αὐτὸν ὁ ἰδιότροπος Ἀλφιέρης, καὶ ἡ δόνησις ἡ τραγωδία αὐτοῦ ὁ Τιμαλέων.
Ἦδη ὅμως ἦλθεν ἡ ὥρα, καθ' ἣν ἡ Ἑλλὰς εἶχεν ἀνυψώσει τὴν κεφαλὴν καὶ ἐβρυχάτο ὡς λέων, ὑποθάλλουσα εἰς τὰ σπλάγχνα τῆς τὸ ζωογόνον τῆς ἐλευθερίας πῦρ, τὴν δάδα τῆς ἐθνικῆς ἀναστάσεως.

Τὸ ὄνειρον τῆς φιλικῆς ἐταιρίας εἶχεν ἀληθεύσει τέλος, καὶ μεταξύ τῶν μελῶν αὐτῆς ἄτινα διεσπάρσαν ὅπου γῆ Ἑλληνική, κηρύττοντα τὴν ἀνάστασιν τῆς Ἑλλάδος ἦτο καὶ ὁ Ζαμπέλιος.

Ἐβδομηκοντούτης τὴν ἡλικίαν ἀπέθανε τῆ 15 Μαΐου τοῦ ἐτους 1857, ἀφήσας ἀθάνατα τῆς ζωῆς του χνη 12 τραγωδίας καὶ ἄλλα ποιητικὰ ἔργα.

ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΗΣ

Ἡ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐντόμων ἀναγομένη μέλισσα, εἶνε μικρὸν ὑπόμελαν καὶ περωτὸν ζωύριον· ἔχει ἐξ πόδας, ἐντομάς εἰς τὴν κοιλίαν δι' ὧν ἀναπνέει καὶ μικρότατον εἰς τὸ στόμα σωλήνα δι' οὗτινος ἀπορροφᾷ πᾶν ὅ, τι θέλει νὰ φάγῃ καὶ ὅν δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν παρὰ μόνον διὰ μικροσκοπίου. Ἐνασχολεῖται δὲ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ κηροῦ καὶ μέλιτος, καθισταμένη οὕτω διὰ τῆς ἀξιοθαυμαστοῦ αὐτῆς φιλεργίας, δραστηριότητος καὶ νοημοσύνης εὐεργετικῆ καὶ ὠφέλιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἀναγκαιοτάτη διὰ τὴν κοινωνίαν.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ μέλιτος γίνεται ἐντὸς τῆς κατοικίας τῶν μελισσῶν, ἧτις ὀνομάζεται Κυψέλη. Αὕτη δὲ συνίσταται ἀπὸ ἓνα ἀνεστραμμένον κόφινον, ἐντὸς τοῦ οὗ οὗτος ὑπάρχει ἄγγειον (γᾶστρα συνήθως ἀνεστραμμένη) ἐπὶ τοῦ οὗ οὗτος θέτουσι μικρὰ ξυλάρια, ἀναγκαιοτάτα εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν μελισσῶν, διότι ἐπ' αὐτῶν κατασκευάζονται τὰ μελίκηρα, τὰ ἄλλως κηρήθρα, κοινῶς δὲ μελοπῆται ὀνομαζόμενα. Τῆς κυψέλης τὸ ἐξωτερικὸν χρίεται καὶ περιφράττεται καλῶς διὰ κόπρου, ὅπως μὴ δύνανται οὕτω τὰ ἄλλα ζωύρια, εἰσερχόμενα, νὰ μολύνωσι καὶ λαφυραγωγῶσι τὸ μέλι, καὶ τοιοουτρόπως καταστρέφουσι τὰς ἐργασίας τῶν μελισσῶν.

Εἰς ἐκάστην κυψέλην ὑπάρχουσι κατὰ μέσον ὄρον 20 ἕως 30,000 μελισσῶν, ὀνομαζόμεναι ἐργάτιδες, 500 ἕως 600 κηφῆνες καὶ μία ἢ ἑπονομαζομένη βασιλισσα.

Αἱ ἐργάτιδες μέλισσαι κατὰ τὴν ἀνοιξιν, εὐθὺς ἄμα ἀνοίξωσι τὰ ἄνθη, τρέχουσιν εἰς τοὺς κήπους καὶ τοὺς λειμῶνας, ζητοῦσαι νὰ λάβωσι τὴν λεπτοτάτην ἐκείνην κόκκιν, ἧτις εὐρίσκειται ἐπὶ τῶν ἀνθέων καὶ ὀνομάζεται γύρις. Ταύτην ἀφοῦ ἀπορροφήσωσι διὰ τοῦ μικροῦ αὐτῶν σωλήνος, σπεύδουσι πρὸς τὴν κυψέλην καὶ ἐκεῖ, ἐξέρχεται διὰ τῶν ἐντομῶν αὐτῶν ὁ κηρός, τὸν ὅποιον διὰ τῶν μικρῶν αὐτῶν ποδῶν ἀφαιροῦσαι, ἐναποθέτουσι ἐπὶ τῶν ξυλαρίων. Διότι ἡ γύρις ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν μελισσῶν μεταβάλλεται εἰς κηρὸν καὶ ἐξέρχεται ὡς ἰδρὸς ἀπὸ τὰς ἐντομάς των.

Ἡ ἐργασία αὕτη τῶν μελισσῶν ἐνεργεῖται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας δραστηριότητος ἀκριθείας καὶ τέχνης· διότι ὅλαι ὁμοῦ αἱ ἐργάτιδες μέλισσαι ἀόκνως ἐργαζόμεναι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς βασιλισσῆς, κατασκευάζουσι τὰς τοσοῦτον εὐρύθμους καὶ κανονικὰς ἐκείνας ἐξαγώνους ὁπᾶς, ἐξ ὧν σύγκεινται τὰ μελίκηρα καὶ ἐν αἷς ἡ βασιλισσα, ἧτις οὐδέποτε ἐξέρχεται τῆς κυ-

ψέλης, ἀλλ' ἐντὸς πάντοτε μένουσα· ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἀκριθεῖ ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου, ἐναποθέτει τὰ ὠὰ αὐτῆς, ἄτινα ἐκκολάπτονται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν καὶ ἀφ' ὧν μετὰ τὰς τρεῖς ταύτας ἡμέρας· ἐξέρχονται μικρὰ τινὰ ζωύρια, νύμφαι ὀνομαζόμεναι· εἰσι δὲ αἱ νέαι μέλισσαι.

Μία βασιλισσα κυψέλης δύναται νὰ γεννήσῃ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου μέχρι τέλους Μαΐου 18,000 ὠῶν. Εἰς τὰς 18 δὲ ταύτας χιλιάδας τῶν μελισσῶν συμπεριλαμβάνονται οἱ κηφῆνες ἢ αἱ βασιλισσαι. Καὶ τὰ μὲν ὠὰ τῶν κηφῆνων οὐδεμίαν διαφορὰν ἔχουσιν ἀπὸ τὰ ὠὰ τῶν λοιπῶν μελισσῶν, τὰ ὠὰ ὅμως ἀφ' ὧν ἐξέρχονται αἱ βασιλισσαι καὶ στρογγυλότερα εἶνε καὶ μεγαλειτέρα καὶ ἐναποτιθενται ἐπὶ στρογγύλων καὶ μεγαλειτέρων ὁπῶν, αἵτινες πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν κατασκευάζονται ἐπὶ τῶν μελικήρων.

Αἱ νέαι αὗται βασιλισσαι, εὐθὺς ἄμα ἐντελῶς ἀναπτυχθῶσι κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα, ἀρχίζουσι μεταξὺ τῶν φοβερῶν ἀγῶνα καθ' ὃν φονεύονται πᾶσαι ἐκτὸς μιᾶς, ἧτις ἐπιζήσασα, ἀνακηρύσσεται βασιλισσα τῶν νέων μελισσῶν οὔτινες πετώσαι ἢ μία πλησίον τῆς ἄλλης καὶ σχηματίζουσαι σχῆμα ἐντελῶς ὅμοιον πρὸς σταφυλὴν, ἐξέρχονται τῆς κυψέλης καὶ ὀδηγοῦμεναι ὑπὸ τῆς βασιλισσῆς καταφεύγουσιν εἰς τὸ πλησιέστερον δένδρον. Ἐὰν δὲ οἱ ἔχοντες κυψέλας θέλωσι νὰ συλλάβωσι ταύτας θέτουσιν ἐπὶ πλησίον τινὸς δένδρου νέαν κυψέλην μεθ' ἑνὸς ἢ δύο μελικήρων· αἱ μέλισσαι ὁφρανεῖται τὰ μελίκηρα εἰσερχονται εἰς τὴν κυψέλην καὶ παρεσθὺς ἀρχίζουσι τὴν ἐργασίαν. Τὸ μέλι δὲ καὶ ὁ κηρός ὁ ὑπ' αὐτῶν κατασκευαζόμενος εἶνε καλλίτερος καὶ τιμιώτερος τοῦ ὑπὸ τῶν λοιπῶν παραγομένου.

Πολλάκις ὅμως αἱ νέαι μέλισσαι δὲν ἐγκαταλείπουσι τὴν κυψέλην ἐν ἧ ἐγεννήθησαν ἀλλ' ἐνούμεναι μετὰ τῶν πρώτων ἐνασχολοῦνται καὶ αὗται εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς νέας βασιλισσῆς, ὑποτασσομένης τότε ἀπὸ σεβασμοῦ εἰς τὴν ἀρχαιοτέραν αὐτῆς βασιλισσαν. Ἄλλοτε δὲ πάλιν συνέβη νὰ καταστραφῇ καὶ νὰ ἀπολεσθῇ ἡ βασιλισσα, ὅτε ἐξέρχονται τῆς κυψέλης καὶ τότε σύμπας ὁ μελισσῶν καταστρέφεται, τῶν μελισσῶν διασκορπιζόμενων κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. Ἡ αὕτη δὲ καταστροφὴ ἐπέρχεται καὶ ἂν ἐντὸς τῆς κυψέλης ἀπολεσθῇ ἡ βασιλισσα.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν νέων μελισσῶν αἱ παλαιαὶ ἐνασχολοῦνται πλέον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ μέλιτος· πετώσαι δὲ εἰς τοὺς κήπους καὶ πανταχοῦ, ὅπου ὑπάρχουσιν ἄνθη, λαμβάνουσι διὰ τοῦ μικροῦ αὐτῶν σωλήνος τὸν γλυκὺν χυμὸν, ὅστις ὀνομάζεται νέκταρ καὶ εὐρίσκειται εἰς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ ἄνθους, ὅπερ ἐπίσης νέκταρ καλεῖται. Τὸν χυμὸν αὐτὸν λαβούσα ἐκάστη τῶν μελισσῶν διὰ τοῦ μικροῦ αὐτῆς σωλήνος δὲν καταπίνει, ἀλλ' εἰς τὸ στόμα κρατοῦσα, σπεύδει εἰς τὴν κυψέλην καὶ ἐναποθέτει αὐτὸν ἐντὸς τῶν ἐξαγῶνων ὁπῶν τῶν μελικήρων.

Τοῦτο πράττουσιν ἀκαταπαύτως αἱ ἐργάτιδες ὑπὸ τῆς βασιλισσῆς· αὐτῶν ὀδηγοῦμεναι· ἐνῶ οἱ κηφῆνες εἰς οὐδὲν ἀπολύτως ἐνασχολοῦνται ἔργον, ἀλλ' ὅλην τὴν ἡμέραν περιφέρονται ἀπὸ ἄνθους εἰς ἄνθος καὶ δὲν ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν κυψέλην εἰμὴ διὰ νὰ φάγωσι. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ ἐργάτιδες ἀποστρέφονται καὶ οἶονε τιμωροῦσαι αὐτοὺς διὰ τὴν λαίμαργίαν καὶ ὀκηρίαν αὐτῶν, ἀποδιώκουσιν αὐτοὺς τῆς κυψέλης καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν φονεύουσι. Διὰ νὰ μὴ ἐπανεέλθωσι δὲ, θέτουσι φρουράς παρὰ τὴν θυρίδα τῆς κυψέλης, ἧτις εὐρίσκειται εἰς τὸ μέρος τῆς στεφάνης τοῦ κοφίνου.

Πολλάκις συνέβη σύμπαντες οἱ κηφῆνες νὰ ἐπιπέσωσι κατὰ τῶν φρουρῶν ἐν ἀπουσίᾳ τῶν λοιπῶν μελισσῶν καὶ νὰ κατορθώσωσιν ἐκθιάσαντες τὰς φρουράς νὰ εἰσελθῶσιν· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπελθούσαι αἱ λείπουσαι μέλισσαι, πολιορκοῦσι τοὺς δυστυχεῖς κηφῆνας, οὔτινες ὀλιγώτεροι ὄντες καὶ ὑπὸ τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς πολεμοῦμενοι νικῶνται καὶ φονεύονται καὶ οὕτως ἐκλείπουσι.

Ἐκτὸς δὲ τῶν μελισσῶν αὐτῶν περὶ ὧν ἀνωτέρω εἵπομεν, ὑπάρχουσι καὶ αἱ ἄγρια καλούμεναι μέλισσαι, αἵτινες κατασκευάζουσι τὴν κυψέλην αὐτῶν εἰς τὰ ὄρη καὶ δάση ἢ ἐντὸς βράχου ἢ ἐντὸς κουφώματος δένδρου. Αἱ ἄγρια αὗται μέλισσαι συχνότατα καταστρέφονται ὑπὸ φοβεροῦ ἐχθροῦ, τῆς ἄρκτου. Διότι αὕτη, ὡς ἀγαπῶσα λίαν τὸ μέλι καὶ δυναμένη ν' ἀναβαίη ἐπὶ τῶν δένδρων, ζητεῖ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ ὑψηλότερα καὶ ἀπλήτως καταβροχθίζει. Αἱ δυστυχεῖς μέλισσαι ὑπὸ ταιούτου ἐχθροῦ καταληφθεῖσαι, προσπαθοῦσι διὰ τῶν κέντρων νὰ ἐκδιώξωσιν αὐτὴν, ἀλλὰ τὰ κέντρα συντρίβονται ἐπὶ τοῦ παχέως δέρματος τῆς καὶ οὐδὲν παράγουσιν ἀποτέλεσμα· νικηθεῖται δὲ οὕτω, ἀπομακρύνονται, ἔρμαιον ἐγκαταλείπουσαι τῆς δυνάμεως καὶ θρηιδίας τὴν προσφιλῆ αὐτῶν κυψέλην.

Κατὰ τὸν Ἰούλιον ἢ τὸν Αὐγούστον μῆνα γίνεται ὁ τρυγητὸς τῶν μελισσῶν, ὅποτε ἐξάγουσι τὸν κηρὸν καὶ τὸ μέλι. Εἰς ἐκάστην δὲ κυψέλην κατασκευάζονται 5 ἕως 8 ὀκάδες μέλιτος καὶ ἡμίσεια μὲν ὀκά κηροῦ, ὅταν ἡ ποσότης τοῦ μέλιτος ἀνέρχεται εἰς 5 ὀκάδας, μία δὲ, ὅταν ὑπερβαίνει τὰς 8. Ἡ τιμὴ τοῦ κηροῦ ποικίλλει μεταξύ τῶν 6 ἕως 7 δραχτῶν ὀκάν.

Ἀφοῦ ἀφαιρέσωσιν ἀπὸ τῶν μελικήρων τὸ μέλι, ὅπερ εἶνε ὑγιεινὴ καὶ θρεπτικὴ οὐσία, χρησιμεύουσα εἰς τὴν κατασκευὴν διαφόρων γλυκυμάτων, λαμβάνουσι τὸν κηρὸν, ὅστις εἶνε λευκὸς καὶ μελιτόχρους, καὶ ὁ μὲν ὀφείλεται εἰς τὰς πρωτογόνους, ὁ δὲ εἰς τὰς λοιπὰς, καθίσταται ὅμως καὶ ὁ μελιτόχρους λευκὸς καὶ ὁ λευκὸς ἔτι λευκότερος διὰ τῆς ἐπιχύσεως χλωρίου καὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τινος ἡμέρας εἰς τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου· ἀπὸ τοῦ κηροῦ δὲ ὡς γνωστὸν κατασκευάζονται οὐ μόνον διάφοροι λαμπάδες, ἀλλὰ καὶ ἄνθη φυσικώτατα καὶ διάφορων εἰδῶν ἀντικείμενα.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μετεχειρίζοντο τὰς μέλισσας

καὶ εἰς τὴν μαντικὴν· διότι αὗται ὡς φύσει προκισθάνομεναι τὴν μεταβολὴν τῆς ἀτμοσφαιρας καὶ ἰδίως τὸν ἐπερχόμενον ὑετὸν, σπεύδουσι κατὰ πυκνοὺς ὀμίλους νὰ φθάσωσιν εἰς τὴν κυψέλην, ἵνα εὐρωσιν ἄστυλον κατὰ τοῦ κινδύνου, βλέποντες λοιπὸν οἱ ἀρχαῖοι αὐτὰς βομβούσας καὶ πολλὰς ὁμοῦ πετώσας πρὸς τὴν κυψέλην, προσέλεγον τὴν ἐπερχομένην καταιγίδα. Καὶ τὴν σήμερον δὲ οἱ γεωργοὶ διὰ τῶν μελισσῶν προγνωρίζουσι τὴν βροχὴν καὶ προπαρασκευάζονται κατὰ πάσης βλάβης, ἣν φοβοῦνται, ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς βροχῆς.

Ἐπειδὴ ἡ ποσότης καὶ τὸ ποιὸν τοῦ κηροῦ καὶ μέλιτος καθῶς καὶ ἡ εὐεξία τῶν μελισσῶν ἐξαρτᾶται ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ποιότητα καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθέων, διὰ ταῦτα ὁ ἀμερικανὸς κ. Περίνης, ἔμπορος μέλιτος ἐν Σικάγῳ, ὀρθότατα σκεπτόμενος, κατεσκεύασε διὰ τὰς μέλισσας τοῦ ἀνάκτορον πλωτῶν, δυνάμενον νὰ περιλάβῃ 2,000 κυψέλας καὶ τὸ ὅποιον ἀνέρχεται καὶ κατέρχεται τὸν Μεσσισιπῆ τῆ βοηθεία ἐνὸς ῤμουλοῦ, πλέον δὲ κατὰ μῆκος τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, τὴν μὲν ἀνοιξιν ἀνέρχεται, τὸ δὲ φθινόπωρον κατέρχεται· καὶ οὕτω αἱ μέλισσαι διασκορπιζόμεναι εἰς τὰς πλήρεις ἀνθέων ὄχθας, ἀπαντῶσι τὰ ἄνθη τῆς ἀνοίξεως ἐν τῇ ἀνοδίῳ των ἐν δὲ τῇ καθόδῳ τὰ τοῦ φθινοπώρου. Εἰς πολλὰ μέρη τῆς Εὐρώπης ἐπειράθησαν νὰ ἐφαρμοσῶσι τὸ σύστημα τοῦτο τῆς ὁδοιπορίας τῶν μελισσῶν, ἀλλὰ μετὰ χειρίζομενοι πλοῖα ἢ ἀμάξας καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν ἔσχον σημαντικὴν ὠφέλειαν.

Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐμπορικοῦ τούτου κλάδου δύναται νὰ παράσῃ σημαντικὰ κέρδη· διότι ἐάν τις πράξῃ ὡς ὁ κ. Περίνης ἐντὸς μὲν τριετίας ἔχει τὸ κεφάλαιον ὅπερ ἐδαπάνησε, κατὰ πᾶν δὲ νέον ἔτος τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 20,000 δρ. μὴ ὑπολογιζομένων τῶν εἰς τὰς διαφόρους ἀνάγκας δαπαναμένων. Τὸ ἐξαιρετικὸν δὲ προσὸν τοῦ ἐμπορίου τούτου εἶνε, ὅτι οὐδέποτε ζημιούται τις. Διότι καὶ μικρὰν δαπάνην ἀπαιτεῖ καὶ ἐλαχίστην ζημίαν ἐπιφέρει κατὰ τὰ ἔτη τῆς ἀποτυχίας ὅτε συμβαίνουσι θάνατοι μελισσῶν καὶ ἀκαρπία ἦτοι ἔτη καθ' ἃ δὲν ἐκκολάπτονται τὰ ὠὰ τῆς βασιλισσῆς· ἀλλ' ὅμως καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν πρέπει νὰ λησμονώμεν, ὅτι δημιουργοῦνται διὰ τῶν γόνων νέαι κυψέλαι μᾶλλον ἐπικερδεῖς.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ, τῆς μελισσοκομίας κατέγιναν ἔξοχοι ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ὡς ὁ μέγας Βιργίλιος, κατορθώσαντες τὴν ἐκδόσιν εὐνοικῶν διοικητικῶν διατάξεων, οἳ ἐστὶν ἡ ὑπὸ τοῦ βυζαντινοῦ αυτοκράτορος Ἀναστασίου ἐκδοθεῖσα. Τὸ περιεργότερον ὅμως, τὸ ὅποιον ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρωμεν εἶνε, ὅτι ἐπὶ τῶν Πηλαϊολόγων ἐξεδόθη διάταξις, καθ' ἣν ἐχορηγεῖτο βραβεῖον εἰς τοὺς γεωργοὺς δι' ἑκάστην κυψέλην, καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Ὀθωμανοὶ Σουλτᾶνοι ἐπροστάτευσαν τὴν μελισσοτροφίαν καὶ διὰ νόμου ἀπηγόρευσαν τὴν πώλησιν μελισσῶν πρὸς ἀπότισιν χρέους, ἔστω καὶ δημοσίου.

Τὴν λαμπρὰν ταύτην βιομηχανίαν παρημέλησαν οἱ γεωργοὶ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς ἀνακαλύψεως τῆς σακχαρώσεως, δι' ἧς ἀντικατέστη ἡ χρῆσις τοῦ μέλιτος καὶ κατεστράφη σχεδὸν τὸ στοιχεῖον τοῦτο, καίτοι, ὡς εἴπομεν, δύναται νὰ ᾖ λίαν προσοδοφόρον καὶ σήμερον ἔτι.

ΙΩΑΝ. ΓΑΛΑΤΗΣ

ΑΠΟΙΚΙΑ ΕΧΙΑΝΩΝ

Εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους *Salvador*, παρὰ τὴν λίμνην *Lucano*, πλησίον τῆς Νεαπόλεως ὑπάρχει μεγάλη τις κομφοτάτη καὶ πολυτελής ἔπαυλις, τὴν ὁποίαν οὔτε μάστιξ πολέμου, οὔτε μίσημα λοιμικῆς νόσου, οὔτε μεταβολὴ τύχης, οὐδ' ἰδιότροπὸς τις κλίσις πρὸς μεταλλαγὰς, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπιδερμῖς πολυπληθεστάτου ἔσμου ἐχιδνῶν εἰς τὰ πέριξ, ἠνάγκασαν τὸν κύριον αὐτῆς ἵνα ἐγκαταλείψῃ. Τὸ γένος τοῦτο τῶν ὄφρων τὸ ὅποσον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ περι ἐχιδνῶν κλασικοῦ πονήματος τοῦ *Fontana*, καὶ μετὰ τὰ πειράματα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἴου αὐτῶν ἀνέκτησε τὴν ἀρχαίαν αὐτοῦ ἐπιστημότητα, πληθύνεται κατ' ἔτος εἰς τὴν πρόσφορον ταύτην πρὸς πολλαπλασιασμὸν αὐτοῦ χώρον. Αἱ ἐχιδναὶ εἰσι φύσει λίαν μεταβατικοὶ ὄφεις, καὶ αἱ τοῦ ὄρους *Salvador*, ὅταν ἐπέλθωσιν οἱ μεγάλοι καύσωνες τοῦ θέρους ἀναχωροῦσαι αὐτόθεν μεταβαίνουσι διὰ τοῦ ὕδατος τῆς λίμνης εἰς μέγα πλῆθος εἰς τὰ δροσερὰ καὶ σκιερὰ δάση τῆς ἀπέναντι ὄχθης, ὅπου διαμένουσαι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ φθινοπάρου ἐπιστρέφουσι πάλιν πρὸς τὴν ἡλιβατον πλευρὰν τῆς λίμνης εἰς ἣν διανύουσι τὸν χειμῶνα καὶ τὸ ἔαρ εἰς τὰς γυψώδεις βράχεις τοῦ ὄρους *Salvador*. Εἰς τὰ χειμερινὰ δὲ καταλύματά των συμπεριελύσσονται καὶ συμπεριπλέκονται κατὰ σωροὺς σφαιροειδεῖς, ἐξ ὧν προβάλλουσαι μόνον τὰς κεφαλὰς παρέχουσιν εἰς τὸν ὄλον ὄγκον των τὸ φαινόμενον τῆς κεφαλῆς τῆς *Medouses*.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΑΝΑΛΥΣΙΣ

Γαλλικὴ ἐφημερίς, δημοσιευμένη ἐν Καλλιφορνίᾳ περιέχει τὴν ἀκόλουθον ἀνάlysιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ ἀναφορικῶς πρὸς τὰς κυριωτέρας χώρας. «Ὁ Ἄγγλος σύγκειται ἐκ πρόβειου κρέατος καὶ ὕδατος, ὁ Γάλλος ἐξ ὀμελέτας, βατράχων καὶ ὕδατος καὶ ὁ Γερμανὸς ἐκ τυροῦ, ζύθου καὶ ὕδατος.» Ὁ συγγραφεὺς τῆς ἀναλύσεως ταύτης, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς εἶναι Ἄμερικανὸς καὶ εἴτε ἐξ ὑπεραφανίας, εἴτε μετριοπροσύνῃς, οὐδεμίαν ποιεῖται μνεῖαν τῆς ἑαυτοῦ ἐθνικότητος. Ἀλλὰ προσκληθέντες ν' ἀναλύσωμεν αὐτὸν, εὑρομεν μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι συνίσταται ἐκ κακιογουλίων, καπνοῦ καὶ ὕδατος.

Πολλοὶ λαλοῦσι μὴ γνωρίζοντες πῶς νὰ σιγῶσι, καὶ ὀλίγοι σιγῶσι μὴ γνωρίζοντες ποτὲ νὰ λαλῶσι. Σοφὸς δὲ ὁ γνωρίζων τοὺς ὄρους τοῦ σιγᾶν. Πρέπει ἄρα νὰ μένῃ ὁ ἀνθρωπὸς ἐνεός; ὄχι, ἀλλ' εἶναι και-

ρὸς καθ' ὃν χρεωστῆ νὰ σιγᾷ· μάλιστα δὲ ἐὰν ἡ φλυαρία ᾖ ἀξιοκατάκριτος, ἀξιοκατάκριτος ἐπίσης εἶναι καὶ ἡ ἄκερος σιγῆ. Δέσμευε τὴν γλῶσσαν σου ἵνα μὴ ἀκολασταίνῃ. Κράτει αὐτὴν ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς, διότι οἱ ὑπερχειλιζόντες ποταμοὶ ταχέως βορροῦνται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας ὁ γερμανικὸς στρατὸς ἐν εἰρήνῃ συνίσταται νῦν εἰς 18,128 ἀξιωματικούς, 427,274 στρατιώτας καὶ 81,629 ἵππους.

* * * Κατὰ ἐπίσημους στατιστικὰς ἀνεχώρησαν ἐκ Λιβερπούλης τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ἀποικοὶ 14,695 ἄνθρωποι.

* * * Κατὰ τοὺς τελευταίους δέκα μῆνας τοῦ ἔτους τοῦοῦ ἡ ἀξία τῶν τυπωμένων βιβλίων τῶν ἐξαχθέντων ἐξ Ἀγγλίας ἀνήλθον εἰς 787,436 λίρας στερλίνας.

* * * Κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους οἱ δεδόμενοι βοήθειαι πένητες ἀνῆρχοντο ἐν Λονδίνῳ εἰς 87,450.

* * * Οἱ Ὀλανδοὶ ἐδαπάνησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἑπτὰ ἔτη πρὸς κατοχὴν τοῦ Ἀτλίν περὶ τὰ 100,000,000 φλορίνια.

* * * Τὰ εἰσαχθέντα ἐμπορεύματα τοῦ τελωνείου τῆς Ἰταλίας κατὰ τοὺς πρώτους ἑννέα μῆνας τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους εἶχον ἀξίαν 907,250,000 φρ. ἐνῶ τὰ ἐξαχθέντα ἦσαν 837,500,000 φρ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 23 ἀριθ. Γρίφου.

υς—η—ονος—Ἀρης—τ—Οσσα—μηνες—δαι—π—ερ
εἰπα—τ—ρις

Εἰς οἶωνὸς ἀριστος ἀμύνεσθαι περὶ πατρῆς.

Ἔλυσαν δὲ αὐτὸν αἱ κκ. Ἀλεξάνδρα Ῥογκοπούλου, Σοφία Λυμποπούλου, Αἰκατερίνη Α. Κακουλίδου, Δ. Ῥωμαίδης, Κ. Κλαδάκης, Π. Ζαγκλῆς, Ἀλ. Α. Δουρούτης, Χ. Κ. Βουζίκης, Γ. Α. Βαλαβάνης (Ἀθηνῶν), Π. Κ. Ἀποστολίδης, Αἰκατερίνη Γ. Παῖζη (Πειραιῶς), Γ. Ν. Βούλγαρης (Γόρας), Στ. Δ. Κυφιώτης (Πατρῶν), Ν. Γ. Σταμπολῆς, Γ. Τσιμέρης, Γρηγόριος Κρούσων (Σμύρνης), Ἰωάν. Κ. Τζάθας (Γόρας).

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ

ΕΤΗΣΙΟΣ ΝΕΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ

1881

Τὸ πρὸ καιροῦ ἀγγελθὲν Ἡμερολόγιον ἡ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΤΟΑ τοῦ φιλοπόνου κ. Ἰω. Α. Ἀρσένῃ ἐξεδόθη μετὰ ὀραίων εἰκόνων, καὶ φωτογραφίαν λαμπρὰν τῆς αἰδοῦ Ἀσσάλ. Περιέχει ἀληθῶς ἐκλεκτὴν καὶ σπουδαίαν ὕλην. Ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ τούτῳ πρωτεύοντι ἐφέτος ὄλων τῶν ἄλλων, μετέχουσι πολλοὶ διαπρεπεῖς λόγιοι ἐν οἷς οἱ κκ. Γεώργιος Τυπάλδος Κοζάκης, Στέφ. Ξένος, Ν. Καζάζης, Ἰω. Σούτσος, Α. Κορδέλλας, ὡς καὶ πολλαὶ κυραὶ. Τὸ ἐν γένει ποικίλον καὶ ἐκλεκτὸν αὐτοῦ διακρίνει ΜΟΥΣΙΚΗ ἐντέλει παρτεθιμένη καὶ φιλοκαλία ἐξαιρετος. Συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτοῦ τιμωμένου ἀντὶ 3 μόνον ν. δραχμῶν.

Πωλεῖται ἐν τῷ Μεσιτικῷ Γραφεῖῳ κ. Α. Ἀρσένῃ, οἰκία Β. Μελα.